

Heather Morris
Tatovøren fra Auschwitz
262 sider
Aronsen

En hurtig læst bog om en dramatisk kærlighedshistorie fra Auschwitz. Der er ikke noget galt med oplæg og plot, detaljerig og spænding, megen spænding, men der er visse steder noget ved sproget, der ikke helt fungerer. Det er for godt og på samme tid lettere banalt i forhold til den store fortælling, der kunne være blevet ud af det her hele vejen igennem. Forfatteren har i forhold til temaet en anelse for travlt med at fortælle om forholdene i Birkenau og Auschwitz, og har det været meningen, så rammer romanen rigtig godt. Vi får et fint indblik i, hvordan dagligdag og grusomheder går hånd i hånd i en trøsteløs kamp mod den overmagt, vi kender så godt.

Romanen handler om Lale, der som gammel mand beretter sin historie overfor forfatteren og sin rolle som ham, der tatoverede fangernes tal på deres kroppe.

Det er grusomme ting, han beretter om, men som den overlever, han var, knytter han et meget tæt venskab med Gita, og med list, snuheit og sund livsdrift kommer han videre og formår at finde sig en vis status i det forfærdelige helvede.

Spørgsmålet går så på, om deres forhold kan bære gennem grusomheder og tragedier, gaskamre og meningsløse drab.

Det er det, der skulle være bogens overordnede tema. Det stærkeste ved romanen er næsten den måde, vi får beskrevet, hvordan Lale lever sit liv EFTER koncentrationslejrene, og hvordan han kommer ind i dem. Og at vi har et stærkt bevis på, at der var folk, der vitterligt fik sig en stilling og en slags pondus midt i alle grusomhederne. Det gør historien fra dengang endnu mere levende.